

GAZETA POPORULUI

Foale politică-culturală

Apare în fiecare Dumineca

Abonamentul:

Pe un an	15 Cor.
Pe o jumătate de an	7 Cor. 50 fil.
Pe 3 luni	4 Cor.

Abonamentele să se trimită la adresa „GAZETA POPORULUI”, Sibiu.

Adresa noastră e:

„GAZETA POPORULUI”
Nagyszeben, Rosenanger 14
(Strada Peștilor)

Inserate și anunțuri se primesc la administrația gazetei.

Un sir cu litere mărunte întâia-oară 30 fil.
a doua- și a treia-oară 20 fil.

Un an de revoluție.

In zilele aceste s'a împlinit anul, de când a izbucnit revoluția rusească. Puternica împărătie a țarului s'a cutremurat bătută de vântul năpraznic al răscoalei și când s'a risipit furtuna, lumea, plină de mirare, n'a mai găsit pe tron nici pe țar, nici pe fiul său. I-a mărturat pe toți, dela cel mai mare până la cel mai neînsămnat „cinovnik“ (slujbaș), cari își aflaseră plăcerea în apăsarea poporului, acel minunat duh de înoire, care cercetează pământul numai arareori..

Astfel ne-a fost dat să vedem, chiar în zilele noastre, în pînă lumină, cum se desfășoară răscoala într'o țară, care a fost ținută în întuneric vreme de mai multe veacuri. Am privit deci frământările din Rusia, le-am cumpănit bine și pe urmă am văzut că țarul și stăpânirea să și-a luat numai răsplata dreaptă, pentru fărădelegile lor atât de numeroasă, ca nisipul mării.

Rusia sănghera de doi ani, în vreme ce oamenii săi mai luminăți cereau înzădar țarului, să dea poporului drepturi mai largi și să-i asigure libertatea neșirbită. Inima țarului nu se îndoia. Ca împetritul rege egiptean, care împila pe jidovi, astfel și „tătucul“ Rușilor nu prinse minte din bătăile ne mai pomeneite, pe cari le capătă oștirea sa, una după alta, ci urma se umple temnițele negre cu tot mai multe jertfe omenești și să împrăștie peste câmpurile înghețate ale Siberiei tot mai numărăși ne-norociți. Si atunci, într'o bună zi, generalii săi cei mai credincioși, ii opriră trenul, în fața orașului Pskow și-l siliră să părsească tronul și să se lapede de coroana împărătească.

Pare că văd și acum bucuria nețărurită, care o simțeau toți, când au primit cele dintâi știri despre detronarea țarului. Ne gândeam atunci, că deodată cu țarul a plecat din inima Rusiei și avântul răsboinic și că deci în curând vom avea pace deplină pe frontul dela răsărit. Dar a trebuit să mai așteptăm o vreme oarecareva.

Prințul Lwow și profesorul Miljukow, cari fuseseră adeverații făptuitori ai revoluției, se hotărâră a nu intrerupe măcelul de sânge. Ei nu cărmuiră însă de-

cât o scurtă vreme. Veni atunci socialistul Kerenski, care era înzăstrat cu o minte aleasă, cu un graiu însuflețit și voință de leu. Încercă se domolească duhurile răzvrătite și să verse înimă în soldații destrăbălați. Dar nici el nu izbuti. Rusia a prins foc și acum nimenei nu mai era în stare a stinge acest uriaș căzan de petrol. Ofensiva, pe care o începe Kerenski în fața Lembergului se prăbuși în mod îngrozitor și Rușii perdură și cel din urmă petec de pământ, pe care îl cuceriseră în Galicia. Rândul iala peri și în lăuntrul țării și unde, în loc de a se sălașlui libertatea, se încubări hoții și trăntorii.

Între astfel de împrejurări ajunseră, în toamna trecută, la putere, Lenin și Troțchi, aşa numiți bolșevichi, oameni cari cerea primenirea desăvârșită a țării. Ei doi făgăduiră muncitorilor bogății și țăranilor pământ, cât poate să-și ia fiecare, pentru ca să trezească în cei săraci pofta nimernică a banului.

Sfârșitul dela toate aceste fu împărătie Rusiei, care a încetat de-a mai fi un dușman temut și căruia chiar în zilele trecute i-au dictat pacea puterile centrale.

Fără îndoială, că această icoană a revoluției de un an, pe care a făcut-o Rusia, e neagră și plină de sânge. Învățăminte, pe cari le-a dat însă istoriei omenești, sunt de cel mai mare folos, căci ea a dovedit încă odată, că nici un ăsezemânt politic nu-și poate dura temelie numai din puterea pumnului.

Astfel revoluția rusească nu ne-a adus numai pace, ci și nădejdea unei izbânde sigure asupra tuturor dușmanilor, pe cari îi are țara noastră.

Glotașii dela 49 până la 51 ani vor fi sloboziți acasă.

Aducem vestea îmbucurătoare, că Majestatea Sa Regele a dat în ziua de 13 a lunei acestei o poruncă preainaltă, în puțerea căreia toți glotașii născuți în anii 1867, 1868 și 1869, adevărată de către regalitatea română, să se întoarcă în ţară și să devină cetățeni români. Această acțiune este o mare binecuvântare pentru români și o mare slăbiciune pentru Turcia.

până la 51 de ani vor fi sloboziți din armată acasă. Tot asemenea li-se dă voie să plece acasă acelor ostași din armata comună și hovezilor, născuți în aceiași an, cari în timpul răsboiului de bună voia lor s-au înștiințat la serviciul militar și au fost asențați pentru oaste. Slobozirea tuturor acestora se va face în sirul următor:

1. Pentru cei născuți în anul 1867 slobozirea se va începe cu 15 Martie și până cel mai târziu la sfârșitul lunei Mai 1918 va fi încheiată;

2. Slobozirea celor născuți în anul 1868 se va începe la 1 Iunie și se va urma până cel mai târziu la 15 Septembrie 1918;

3. Slobozirea celor născuți în anul 1869 se va face pe rând începând cu 16 Septembrie până cel mai târziu la sfârșitul lui Decembrie 1918, când cu toții vor putea pleca acasă.

Porunca aceasta este o urmare a păcii ce s'a făcut pe frontul răsăritean, dar totodată este și un semn de bunătate din partea Majestății Sale față de cei mai bătrâni dintre glotași.

Câți oameni a pierdut Serbia?

Ministrul Serbiei din Berna (Elveția), Dr. Gruici, a făcut unui gazetar următoarele declarații :

Dela începutul răsboiului Serbia a pierdut un milion de oameni (? poate dela începutul răsboiului cu Turci și până acum. Red.) Ostașii sărbi cari se găseau pe frontul rusesc din Dobrogea au fost transportați la Londra și de acolo pe insula Corfu (unde a fost organizată din nou armata sărbească). Pacea încheiată până acum nu are înrăurire asupra Serbiei.

Dr. Gruici a mai spus, că frontul dela Salonic va fi ținut și pe mai departe, căci altfel s'ar lăsa puterilor centrale razim prea mare pe țărmuri mării mediterane. Serbia nu se va abate dela politica ei de până acum și ori cine ar veni la cîrmă în locul lui Pasici, tot politica acestuia ar urma-o.

De fapt nouă guvern al Serbiei are în frunte tot pe vechiul ministru peședinte Pasici.

Va porni Japonia la răsboiu?

De câtva timp e mereu vorba ca Japonezii să iee parte mai cu dinadinsul la răsboiu, dar încă nu se poate ști ce planuri au și cum vreau să le ducă la îndeplinire. După toate semnele se pregătesc să trimită în curând trupe număroase în Siberia. Statele Unite din America n'au văzut cu ochi buni intrarea Japonezilor în Siberia și Manjurie, dar se pare că acum și-a dat și ele învoirea, fără de care Japonezii ar fi stat pe loc — după cum declară ministrul lor din New-York. Se crede că și China va lua parte cu câteva divizii la expediția Japonezilor.

Planul mare de lucru al comisarului pentru Ardeal.

Un colaborator (scriitor) al gazetei ungurești „Déli Hirlap”, a întrebat pe noul comisar (împăternicit al stăpânirii) numit pentru Ardeal dl *Ugron Gábor* (fost ministru pentru afacerile dinlăuntru ale Ungariei), despre gândurile și planul de muncă ce-l are pe viitor. Iată răspunsul comisarului: „Pentru toate faptele mele va purta răspunderea numai guvernul ungar, deoarece toate acțiunile (lucrările) mele se vor duce la îndeplinire cu învoirea lui. Încât privește provederea cu de ale gurii a locuitorilor, pentru aceasta a fost numit un comisar aparte, iar un altul va conduce afacerile dintre civili și miliție. Cât privește împărțirea de ajutoare pentru cei năpăstuiți de răsboiu, voi face altă împărțire, adecă după comitate, și am nădejde că în timp de 2 luni voi aduce totul în bună rânduială. Până la iarna viitoare trebuie să îndrepte toate stricăciunile pricinuite caselor pe urma răsboiului, și pentru grija aceasta vor fi înșarcinați 4 funcționari anume. Statificarea școlilor poporale confesionale a luat-o în mâna comisarul *Horváth* numit cu câteva

luni mai înainte pentru lucrul acesta. Una dintre grijile mai însemnate ale mele este regularea cât se poate de îngrabă a negoțului de pământ (proprietăți), luându-se în seamă cu deosebire spre aceasta binele și interesele ungurimei. A și fost numită chiar o comisie (comitet) la Cluj, care poartă grije de cumpărări și vânzări, aşa că cel dintâi pas pot zice că s'a făcut. Spre deosebită luare aminte trebuie să ne fie colonizarea (aducerea) în Ardeal a Maghiarilor ce trăesc în România și-a invalizilor (nenorocitilor) pe urma răsboiului. Este asemenea de mare însemnatate cum se vor întrebuița pe viitor milioanele de coroane, aflătoare în

stăpânirea bisericilor, corporațiilor (societăți) și-a feluritelor fonduri. Tot așiderea ne vom îndrepta luarea aminte asupra largirii și lungirii liniilor ferate pentru de a fi mai bine legați în viitor cu Brăila, Galați și Odessa. Plănuim apoi statificarea unei părți însemnante a școlilor din Ardeal, mai departe am luat în program (plan) o schimbare radicală (din temelii) a seminarelor (școlilor) unde se cresc învățătorii și supraveghierea lor. Sunt în sfârșit și alte lucruri pe cari le vom pune în atențunea noastră, precum: „altă împărțire a comitatelor, statificarea politicei de graniță, și izvoarele de apă minerală (borviz).“

Sfătuirile pentru pace cu România.

Invoiala dintre Rusia și România.

Guvernul rusesc (bolșevic) a dat pe față acum, învoiala avută cu România înainte de ce a intrat în răsboiu, din care se poate vedea ce făgăduință i-se făcuseră timpul când s'a hotărât țara la pasul greu dus la îndeplinire în vara anului 1916. Publicăm

Cântec.

Vină primăvară dragă
De pe lungi și grele drumuri,
Vin' cu lumea ta întreagă
De colori și de parfumuri,

Și cu nopțile albastre
De visări și farmec pline
Și cu pasările noastre
Rătăcite 'n țări streine.

Merii goi te-așteaptă afară
Să le dai pe ei vestmântul,
— Cel avut li-l sfătiară
Bruma, ploile și vântul,
Ghioceii, toporașii
Să-i desgropă de sub zăpadă,
Ca să treacă copilașii
Prin câmpie și să-i vadă.
Și de toți, de mic, de mare
Să-ți aduci acum aminte,
Că e dornic fiecare
De-ale tale daruri sfinte.
Și le-așteaptă, le visează
Toți — și inima-mi prieagă....
Să-i aduci și ei o rază
Caldă — primăvară dragă,

Și să faci ca să răsară
Pentru toți sămănătorii
Rodul sfânt ce-l sămănără....
Și s'alungi din lume norii.

Că-i pustiu când nu-i vezi față
Dulce-a Tânărului soare
Și-i atât de tristă viață
Făr' un cântec, făr' o floare.

Ecat. Pitiș.

La moartea unei mame.

Dl Dr. Valentin Drăgan — colaboratorul nostru — ne trimite următoarea scrisoare:
Cluj, 12 Martie 1918.

Iubite Domnule Redactor!

Cine trăește în amintirea iubiților săi rămași, acela n'a murit încă, a călătorit numai. Mort este numai acela pe care l-am dat uitării.

Mi-am adus aminte de această zicere plină de măngăiere sufletească pentru toți aceia, cari la zile însemnate cu pietate înțemeiată pe credință nestrămutată își revoacă în memorie fericirea multă-pușină, de cătă avură parte.

Atins până în suflet de lacrimile vărsate de cel mai iubit fiu la groapa celei mai iubitoare mame, astăzi să împlinescă anul, când am petrecut la odihnă vecinică pe vrednică Româncă, care a fost Doamna văd. Ana Frâncu. Acum când cetesc frumosul scris al învățăturii profesor dela universitatea din Praga, de Dr. Ivan Urban Iarnic, în numărul mai proaspăt al „Gazetei Poporului“: „Grai poporan“ — îmi revine în minte cu toate amănuntele jalinica tragedie a mamei, care s'a stâns în exil, în străini, însoțind pe fiul ei iubit: dl Dr. Amos Frâncu advocaț și director de bancă, chiermat sub steag ca glotaș în Reg. 2 de infanterie, în vîrstă de 52 de ani.

Departate de-al țării scump pământ, de parte, din tristu-i suflet pleacă-un gând în pribegie: „Mai lasă-odată Atotputernice sublim, să-mi văd și să-mi sărut pământul meu iubit!.....“

Dar ursita-i rupe firul fraged al vieții, i-a stâns steluța ce abia mai licărea; precum și floare veștezită primăvara, aşa s'a dus....

Și aşa par că legătura acea sfântă dintre mamă și fiu s-ar fi desfăcut, dar nu! Căci precum văd iubirea adevărată e mai puternică decât vremea; mai nemărginită decât

și noi după gazeta din Sibiu „Tageblatt” aceste făgăduințe ca să le vadă tot omul:

Subsemnătii: 1. Imputernicul militar rus în România, colonelul H. Katarinov, 2. Imputernicul militar francez la București, A. M. F. N. Deprés, 3. S. B. Thomson, imputernicul militar al Angliei la București, 4. Imputernicul militar italian la București locot. colonelul Ferigo, de o parte și Excelența Sa președintele Consiliului de ministri și ministrul de răsboiu al regatului român, I. Brătianu de altă parte, s-au învoit asupra următoarelor puncte:

1. Ca întregire a contractului de învoire care a fost încheiat la 17 August 1916 între Rusia, Franța, Anglia, Italia și România, — România se îndatorează să-și mobilizeze toate puterile ei de uscat și mare, și să atace Austro-Ungaria nu mai târziu decât la 23 August 1918 (opt zile după o ofensivă dela Salonic).

2. Din ziua subscrerii acestui contract și în timpul mobilizării și adunării armatei române, — armata rusă să fie îndatorată să desfășoare o lucrare foarte aprigă pe tot frontul austro-ungar cu scopul asigurării înaintării române arătate mai sus. Această lucrată să fie în deosebi puternică și atacând în Bucovina, unde trupele române în orice caz trebuie să-și ție pozițiile, și să rămâne în aceeași putere. Dela 25 August 1916 flota rusă să chieză și ască siguranța portului Constanța și să împedece ori-ce scoborare de trupe dușmane pe coasta română, precum ori-ce pătrundere în Dunăre, mai sus de gura acestui râu. România, de partea ei, recunoaște dreptul pentru flota rusă dela Marea Neagră, să se folosească de Constanța ca port de răsboiu, și să ia și măsurile trebuincioase contra submarinelor dușmane.

3. Rusia se îndatorează, ca în timpul mobilizării armatei române, să trimeată în Dobrogea două divizii de infanterie și o divizie de cavalerie pentru conlucrarea comună cu armata română, contra armatei bulgare. Puterile Antantei se îndatorează să înceapă cu oștirea ei care stă la Salonic o ofensivă, cel puțin cu opt zile înainte de începerea lucrării armatei române, pentru a ușura astfel mobilizarea și adunarea tu-

telor puterilor române. Această ofensivă începe la 20 August 1916.

§ 4. Rusia, Franța, Anglia și Italia se îndatorează a îngriji armata română cu material de răsboiu care va fi încărcat pe vasele române sau ale aliaților și adus apoi prin Rusia. Aceste transporturi vor trebui făcute în aşa măsură, încât să se sească zilnic în România, cel puțin 300 tone (300.000 kilograme). În caz că aliații își vor putea deschide drumuri noi, cari vor ușura transportul, România va avea dreptul de a le întrebuița.

§ 5. Putele aliate se îndatorează de asemenea de a chivernisi pe cât se poate România cu cai, medicamente, alimente și vestimente, pe măsură ce o va cere România.

§ 6. În decomun armata regală română și armata imperială rusă vor avea fiecare comanda ei și locul ei anumit de lucru, precum și deplină libertate în ducerea la bun sfârșit a lucrului. Linia care taie câmpul de luptă al ambelor armate, începe dela Dorna-Vatra și merge peste Bistrița și valea fluviilor Sajó și Someșul până la Debrețin. Lucrările armatei române vor avea de tel înaintarea prin Transilvania spre Budapesta, întrucât mersul treburilor dela sudul Dunării va îngădui aceasta. Trupele rusești de care vorbește § 3 vor sta sub comanda supremă a armatei române. În caz că numărul trupelor rusești ce vor lucra la sudul Dunării, vor fi într'atâta mărite, încât să ajungă numărul trupelor române, cu cari lucrează, sau poate chiar să le întreacă, atunci aceste trupe odată eșite de pe ținutul român, va forma o armată desinestătoare sub conducerea comandamentului rusesc.

§ 7. Toată prada luată de una din armate, va fi a ei. Prada luată într-o luptă prin lucrare comună cu armata aliată, se va împărți pe măsură numărului trupelor aliate, cari au luat parte la luptă din ambele părți. Spre a ușura armatei române îngrijirea cu cele trebuincioase, comandamentul rus va lăsa armatei române acele materiale din prada făcută în comun, de care România ar avea nevoie repede.

Contractul acesta care stă din 17 puncte cu totul, s'a tipărit în 5 exemplare (de cinci

ori) în București la 17 August 1916. — La sfârșitul lui urmează iscăliturile.

viață și scurtă depărtare dintre ceru și pământ...

Fericita în Domnul a fost adusă acasă lângă soțul ei iubit, la Baia de Criș, în țara Zarandului, a cărei vrednică fiică a fost, în preajma goronului solitar și a unei cruci uitate...

Din acest jalnic prilej a adresat dl profesor Iarnic îndureratului fiu dl Dr. Amos Frâncu această scrisoare de măngăiere, pe care te rog să o publici în cel mai apropiat număr al Gazetei, ca cetitorii să vadă acel dulce graiu poporan românesc, pe care l-a îndrăgit și străinii, în care învățatul profesor încearcă să ușureze o mare durere. Am dat peste aceasta minunată scrisoare răstoind printre hârtiile dlui Dr. Amos Frâncu, care m'a încredințat să-i aduc în ordine arhiva privată.

Prea stimate Domnule!

Vestea despre odihnirea în pace a preștimatei Diale mame îmi veni tocmai atunci când era să plec la Universitate, unde Luni, Marți și Joi dela 10—11 îmi țin prelegerea despre gramatica comparativă a limbelor române. Nu puteam deci, ceea-ce în alte împrejurări de sigur făceam, să iau parte la

înmormântarea răposatei și-mi pare rău. În schimb iau pana în mâna, să spun câteva cuvinte de părere de rău.

Nu te aștepta însă, să-ți spun niște cuvinte de măngăiere, căci nu mă îndoiesc că în clipele, când rana pricinuită de nemiloasa moarte este proaspătă, toate măngăierile ar fi înzădar. Răposata doamnă într'adevăr a atins o vîrstă destul de frumoasă, dară ar fi putut să mai trăiască încă mulți ani, până să fi atins granița cea mai îndepărtată a vieții omenești. A mea mamă muri acum 20 de ani în vîrstă aproape de 83 ani și cu toate acestea mi sa păre că s'a dus prea de vreme. Cu atât mai mult că dacă nu se ia în socoteală puțină astmă, și-a păstrat până în clipele din urmă o voioșie și o sprintenie neobicinuită la o vîrstă atât de înaintată. Măngăierea trebuie în atari împrejurări s'o aducă singură vremea care poate durerile cele mai crâncene

Tot aşa acum 13 ani am suferit o lovită și mai groaznică, murindu-mi unul dintre băieții miei în vîrstă de 23 ani, aflându-se tocmai în stadiul candidaturei de profesură, alegându-și drept specialitate matematică și descriptivă.

Durerea Diale trebuie să fie și mai mare, întâmplându-se trecerea la cele vecinice a iubitei mame în străinătate, departe de țara unde s'a născut și unde a petrecut zile fericite lângă bărbatul iubit și desmierdându-și pe singurul fiu al său; departe de acei cari au cunoscut-o de aproape apreciindu-i în-sușirile vrednice de laudă. După cum văd răposata are să fie dusă, măcar trupul ei neînsuflețit în țara sa, ca să odichnească în pace lângă soțul ei iubit, care se duse mai înainte ca să-i pregătească sălașul de viață statornică acolo unde nu se știe despre neajunsurile și chinurile din valea aceasta de plângeri.

Doresc din inimă ca cât de curând să vie ziua, când și Dta te vei întoarce sănătos și teafăr la vatra părăsită și de sigur cel dintâi lucru ce vei face atunci, va fi să ceretezi mormântul în care vor odichni uniți întocmai cum aceasta avusese loc pe când mai trăiau, iubiții părinți cărora le datorești viață.

Dacă nu mă însel am avut plăcerea să vorbesc cu preast. Dta mamă acum două luni când s'a pus la cale sărbătoarea cea frumoasă din sala școalei politehnice bohemă și dacă într'adevăr a fost așa, nu po-

Ce pierderi i-a pricinuit României răsboiul?

Cunoscutul prof. N. Iorga, se jenește într'un articol de gazetă, cu mari păreri de rău, despre pierderile îndurate de țara întreagă, din cauza răsboiului nenorocos, în care a fost aruncată și punând titula „Ne pierde neamul“ zice astfel:

„Numărul morților, nu se mai socotea, în oaste și în afară de dânsa. „Monitorul“ publică neconitenit liste zilnice de pierderi, tot așa de grele ca ale unor lupte pierdute. Se crede, de persoane care nu vorbesc ce nu este adevărat, că la optzeci de mii de oameni au căzut jertfă tifosului. Prin lagările din mijlocul zăpezilor trupe întregi, cete întregi de tineri recruți mureau, se topeau, unul culcându-se lângă trupul celuilalt ca să se odihnească odată de atâtea suferințe. La spitale soseau căruțele pline de soldați încrucișați, pe cari îl luau ca pe niște bucați de lemn. Odăile erau pline, și pe sub paturi, de cei cari zăceaunii peste alții, amestecându-și în sfântă răbdare lăcută, agoniile (moartea). Nu se mai găsea nici lemn pentru sicriu și morții goi erau aruncați în șanțurile ce se prelungea fără sfârșit dealungul cimitirilor. Moartea aștepta în cicioabele neîncălzite, în bărcile de adăpost, în colțul strădelor. Si erau sate unde rămăseseră numai copii, cari umblau răzleți cerând, și altele unde mamele duceau la Ruși fete de doisprezece ani, ca să aibă o pâine în schimb pentru trupușorul lor.“

Ce aflat Pesti Hirlap din București.

Din București se scrie următoarele lui „Pesti Hirlap“:

„Precum s'a mai scris pacea pregătită cu România a fost iscălită Marți seara la ora 8, în castelul principelui Știrbey din Buftea. Împăternicii români au sosit la castel abia seara, după ora 7 și erau în număr de patru, anume: Ministrul de justiție Argetoianu, generalul Lupescu, fostul ministru Papiniu Burghelu, director al ministerului de externe, și colonelul Mircescu, fost împăternicit militar pe lângă ministrul român la Berlin și care până la intrarea României în răsboiu, era în marele sfat răsboinic al împăratului Wilhelm. A fost mult timp pe frontul de apus și pe cel de

team să bănuiesc, că puțină vreme după aceea are să părăsească Praga în acest hal jalnic.

Așa este viața noastră a tuturora de pe fața pământului: o umbră trecătoare, un fir de iarbă, care dimineața se ține drept legănându-se în voia vântulețului măngăietor, ca seara să cadă sub loviturile nemiloase ale cosașilor și să se ofilească ca toate tovarășele ei.

Iartă-mă, Te rog, că m'am cam întins cu vorba, poate mai mult de cât se potrivetă la un asemenea prilej: vestea jalnică m'a găsit se vede tocmai în momentul când îmi veni dor de vorbă românească.

Re'noind rugarea să binevoiești și convins că iau parte sinceră la întristarea Diale

iscălesc al Diale devotat
Dr. Ioan Urban Iarnic

Praga, 8 Martie 1917.

răsărit. Argetoianu era unul din cei mai de seamă bărbați din partidul care îndemna România să intre în răsboi și unul dintre cei dintâi cari au înapoiat împăratului Franz Josef toate medaliiile austro-ungare. Un sfert de ceas după sosirea trimișilor români, contractul de pace era iscălit. Cât de curând regele Ferdinand va numi pe împăternicii însărcinați cu încheierea păcii întregi, de aceea s'a produs o mică întrerupere în mersul sfătuirilor de pace.

Politicianii români, cari au rămas în București, nu se amestecă în mersul trăsăturilor, ci voiesc că cei-ce au declarat răsboiul, să-l și îsprăvească tot ei. Așa fiind, guvernul Averescu va rămâne la putere numai până la sfârșirea învoielilor de pace, apoi va urma un guvern Marghiloman, care este ținut azi ca omul viitorului. Mai este de însemnat și faptul că generalul Averescu n'a fost de față la iscălirea contractului de pace. — Din partea Ungariei erau de față la sfâtuire: Frid. Wienerberg consilier al ministerului de comerț, Kunossy Ödön, secretar al ministerului de comerț, Robert Dubrowsky, consilier al ministerului agriculturii. Se mai așteaptă sosirea d-lor: Carol Végh consilier de Curte, directorul Societății ungare de călătorie pe apă, trimis de către ministrul de comerț Szterényi, spre a apăra în cursul sfătuirilor însemnatele interese ungare. Mai sunt aci și dr. Henric Gonda, consilierul ministerial, șeful biroului pentru gazete, trimis fiind de către președintul ministrilor. La lucrări ia parte și împăternicii unguri, cari fac parte din delegația austro-ungară adăogată pe lângă comandanțamentul militar german.

Sfătuirile de pace au adus viață nouă în București. Pe străzi este vie mișcare și multe uniforme noi, între cari văd pe contele Czernin în uniformă de major. Conte Czernin locuiește în strada Polonă, în palatul întocmit pentru împăratul Wilhelm, atunci când se aștepta vizita lui la București.

Sfătuirile de pace cu România sunt prietenioase.

Gazeta „Neue Freie Presse“ scrie că: dela o persoană care cunoaște bine mersul sfătuirilor de pace din București, a primit vestea că D. Argetoianu, ministrul de justiție român, care a plecat Sâmbăta la Iași, a arătat guvernului român condițiile (cerințele) economice ale celor patru puteri aliate, cari au fost aduse la cunoștință în ședința prezidată de Toncov, la Cotroceni.

Mercuri s'a întors d. Argetoianu cu noui împăterniri din Iași, la Cotroceni, unde a reînceput sfătuirile, și se pune la cale afacerea Dobrogei. Însemnat e faptul că ședințele de până acum au luat un curs aproape prietenesc, și nu s'a produs nici un fel de certuri ca la Brest-Litovsk. Și delegații români au un glas împăciuitor, deși cererile noastre economice, întâlnesc o vie împotrivire la români.

In cercurile împăterniciilor puterilor centrale domnește multă bucurie, și se crede că mai trebuie să se ție cel mult patru ședințe pentru a se ajunge la pace.

— Se vorbește apoi foarte mult în cercurile politice despre cererile României cu privire la Basarabia. În privința aceasta, se spune chiar că în mare nu e nimic contra acestor dorințe, — întru că privește ținuturile locuite de populația română.

Nu mai sună trupe române pe pământ Unguresc.

Seful comanduirii austro-ungare vestește următoarele:

Români au golit acum și cea din urmă fășie de pământ ce au mai ocupat-o din pământul austriac și ungar. Partea de răsărit a monarhiei este dar astfel pe deplin liberă, după trei ani și jumătate de cea mai grea povară de răsboiu.

Să luminăm poporul.

In sirul celor cu dragoste pentru propagarea culturală a poporului nostru, nu numai cu vorbe ci prin fapte grăitoare, a intrat asemenea lângă alți binefăcători, medicul Dr. N. Comșa din Săliște internat la Csepreg, și avocatul Dr. Sever C. Dan din Moci, internat la Veperd, cel dintâi abonând 2 numere din „Gazeta Poporului“ pentru a se trimite gratuit la ostașii ce zac în spitale îndepărte, iar cel din urmă 2 numere și jumătate tot cu același scop. Mulțumindu-le din suflet în numele acestor cetători, cari vor afla din cuvintele noastre cine sunt binefăcătorii lor, dorim ca să se găsească încă mulți, ce-și vor trimite deopotrivă darurile pentru sporul de pricepere al celor ce-așteaptă în mari depărtări slovă românească pe înțelesul poporului.

Învitare la abonament.

Biruind cu multă nevoie greutățile mari, ce ni se așezau de-acurmezișul în drum, la înlințarea și aleătuirea „Gazetei Poporului“, sprijiniți fiind în nizuința noastră de-a lumina poporul, cu invățătură, de mic și mare fără deosebire cu jertfă de bani și de sfat înțelegător, — ne-a reușit să zidim temelii tari, pe cuprinderea căror să se sprânească în viitor casa noastră. Mari sunt cheltuielile și înzecite se înalță piedecile în fața celor ce-și taie cale cu cuvântul scris, în popor. Pentru aceea nu ne-am mirat de multe plângeri ce ni s-au fost trimis din felurite părți, unii spunându-ne că n'au primit un număr sau altul ai gazetei, iar alții ridicând glas împotriva faptului că nu pot avea toaia pe masă Dumineca îndată după-ce se reîntorc dela sfânta biserică. Se poate că mulți au avut dreptate, dar așăderea sunt atâția și dintre aceștia mulți, cari nu s'au gândit, că pentru trimiterea regulată a gazetei, se cere, ca adresele să fie tipărite, abonenții introduși în protocol, și un mare număr de ființe, cari să ducă la înăpunire marunțurile de trebuință la tot lucru de acest fel. Astazi suntem pe gâtul celor dintâi greutăți, și după cum va lua în seamă fiecărui om, numele abonenților se înșiruesc tipărite curat pe hârtie. Din pricina aceasta atât trimiterea căt și tipărirea „Gazetei Poporului“, s'a înlesnit cu mult, așa că vom putea mulțumi de acum înainte chiar și pe cei mai zeloși și nerăbdători dintre toți cetătorii și prietenii noștri.

Dar deoarece buna rânduială se poate ține la o foaie numai atunci, când și cei-ce o răsfoiesc au datina să-și plătească regulat abonamentul, îndată căt vine so-

rocul și plinirea timpului, apropiindu-se sfârșitul celui dintâi sfert de an, cu 1 Aprilie 1918 deschidem și noi o nouă chemare la plată. Rugăm deci pe toți aceia cari ni-au trimes numai 4 cor. de probă pe un sfert de an, să binevoiască a pune pe poștă și restanța rămasă, pentru că să nu ne silească prin întârziere a le opri pentru un timp punerea pe postă a gazetei.

Costul abonamentului pentru „Gazeta Poporului” rămâne și în viitor

Pe un an 15.— cor.

Pe o jumătate de an 7.50 cor.

Pe 3 luni 4.— cor.

Cererile precum și banii să se transmită la: „Gazeta Poporului” în Sibiu (Nagyszeben).

Economie.

Râia la animale.

(Râia cailor). (Fine).

Am ales metodele mai usoare, cu leacuri pe cari fiecare și-le poate cumpăra din farmacie, nefiind veninoase și singur și-le poate și pregăti.

1. Fiertură de tăbac cu săpun și formalin. Aceasta se pregătește în modul următor: iai 1 chilogram de tăbac ordinar și îl fierbi în 15 litri de apă o jumătate de oară, fieritura de tăbac o toarnă într-o vadră, iar la fieritura astă adaugi 10 litri de apă săpunată și o amestecă bine (apa săpunată să face în modul următor; luăm 1 chilogram săpun de kalium pe care-l fierbem deosebit în 10 litri de apă, la fierturile amestecate bine toarnă înălță 1 chilogram de formalin. Adeca avem medicina sau leacul

contra râiei, care face cam 24–26 litre, și putem spăla odată 8–10 cai.*)

Cu leacul astă frecăm bine contra părului, întreg trupul calului râios. După 8 zile repetăm tot așa și după alte 8 zile încă odată. După ce frecăm calul cu leacul amintit, un timp oare-care va fi neliniștit, îl va pișca medicina, dar astă nu are nici o însemnatate. Nu-i bine să fie mulți cai unși cu leacul acesta în grajd, pentru că gazul de formalin îl va neliniști.

Leacul e ieftin și bun pentru caii îngrijiti bine și nutriți cum se cade. Înainte de a se întrebuiță leacul, întreg trupul calului să se spele bine cu apă căldicică și cu o sdreătă uscată și curată să se svânteze bine până se uscă pielea.

2. Formalin cu săpun. Se pregătește în modul următor: 100 grame săpun de

*) Dacă avem numai un cal râios, atunci din fiecare luăm numai a 10-a parte a de către 100 grame tăbac fierb în 1.5 chilgr. apă; 100 gr. săpun de kalium în 1 chilgr. de apă și 100 gr. formalin.

Rusia nouă.

Chipul din gazeta de azi, înfățișează harta (icoana) Rusiei, cu hotarele ei cele nouă. Pacea dela Brestlitovschi a înfăptuit mari schimbări în lăuntrul ei, iar statele nou înființate și despre cari am vorbit adeseori, sunt însemnate cu linii groase și negre, pentru de-ale putea oricine deosebi și pe hârtie unele de altele.

Kalium îl fierbem în 750 grame de apă, după ce s'a răcit, pătura de săpun ce se adună deasupra apei o depărțăm și la apa astfel rămasă adaugem 100 grame formalin, după care am amestecat bine mai adăugăm 200 grame de apă. Tot la 5 zile se va spăla bine, contra părului, întreg trupul; spălarea se va face de 3—4 ori. Leacul descris e măsură numai pentru un cal.

3. Să poate întrebuiță ca și la oameni **Karbolineum**, cu care să îndatineză a-se unge stâlpii și scândurile și anume luăm 50 grame Karbolineu ordinar și amestecăm cu fierută de săpun (60 grame săpun de casă fierăt în 1 litru de apă) până se face o emulsie fină. Cu emulsia astă de 4 ori frecăm întreg corpul tot la 4 zile odată.

4. Lapte de var. Unii medici veterini au întrebuiță ca leac laptele de var, cu care unghia calul răios, și anume: au luat 100 grame var stâns, la care au adăus 2 litri de apă și după ce au amestecat bine până s'a făcut ca laptele, cu o perie au văruit întreg calul. Trebuie să se bage de seamă să nu ajungă la pelița ochilor, gurii și a nasului. 3—4 zile văruiește peste tot trupul în fiecare zi, a 5-a zi se spală cu leșie moale, apoi o zi de hodișă și din nou se începe văruirea ca mai sus. De 3—4 ori să se repeteze.

5. Oleu de cerb numit și oleu animalic puturos *cu vazelin*. Se va lăua 50 grame oleu de cerb și 500 grame vazelin galbin, se vor amesteca cu o lingură de lemn tare într-o oală șmălțuită ori de tincăchea (pleh) și cu unsoarea astă tot a doua zi se va unge întreg calul. Întreagă unsoarea trebuie împărțită în 4 părți și de 4 ori să se unge. După ce s'a isprăvit unsoarea și l-a uns de 4 ori lași calul 2 zile să odihnească, apoi cu leșie de cocieni de cuceruz și cu cenușe îl speli bine și-l svântezi cu cărpe uscate. Dacă mâncărimea nu a încetat mai repetezi odată receta de sus.

6. Flori de pucioasă. Să ia o parte flori de pucioasă, o parte unsoare de porc și o parte oleu de olive (*oleum olivarum*), adecum fiecare parte să aibă aceiaș greutate (200 grame), să vor amesteca apoi toate la olaltă într-o oală de tincăchea și cu leacul făcut se va unge bine întreg trupul animalului. Peste o săptămână de se va mai scărpina, mai unghie-l odată și lasă-l uns încă o săptămână întreagă, apoi tot a doua zi îl spală cu apă călduță și-l svântează bine.

Cu cât îl vei spăla mai adese, cu atât vei fi mai sigur că-l scapi de belea. Curățenia e mama sănătății, dătătoare de viață și aducătoare de bogății.

Mai sunt ele și alte metoade de vindecat, dar fiind mai greu de folosit, ori conținând otrăvuri, nu e locul să-le descriu aici. Din cele spuse fiecare poate să-și aleagă unul și să-l urmeze, eu sunt convins că-i va reuși.

Inainte de a încheia trebuie să atrag atențunea economilor încă la următoarele lucruri: îndatăce ai început a leuci un cal răios, așterne-i păcăcurate în fiecare seară, cele folosite dimineața le arunci lângă gunoiu la un loc și tot la 3—4 zile cu boii ori vacile le cari afară pe hotar și le arzi ori le bagi sub brazdă. Tot la 2 zile spală ieslea și podelele, apoi păreții grajdului din preajma calului răios cu leșie fierbinte. Nu uita să te speli bine pe mâni și spală și încălțările, ca să nu duci boala și la alți cai. Toalele ce le folosești la cai, precum și țesăla și peria, apoi furca de fier și sapa

ori lopata, precum și hamurile le opărește mai de multeori, iar când ai isprăvit cu lecuirea și îți-a reușit bine, ridică podelele și gunoiul de sub ele îl curăță bine. După ce le-ai pus la loc, mai opărește-le odată și le văruiește bine, asemenea văruiește ieslea și păreții grajdului. Cumpără o jumătate litru Creolin și pune-o în un ciubăr mare plin cu apă, apa va căpăta o coloare alburie-surie și în ea bagă-ți hamurile, mai spală încă odată toate cele însirate de mai sus, iar la urmă apa astă o aruncă prin grajd că va nimici multe boale din el și-ți va crăpa multe ostenele și parale.

Ocna-Sibiului

Pavel Tofan
medic veterinar militar.

Răvașul săptămânii.

Sibiu, 24 Martie.

Moartea zguduitoare a unui notar român. În săptămâna trecută un omor îngrozitor a curmat firul vieții notarului Ioan Lazar din Crocna (comitatul Aradului). Un soldat, care a venit în concediu acasă, cu numele Simion Bogdan din răsbunare l-a împuns cu baioneta de trei ori și astfel l-a omorât. Fapta aceasta a săvârșit-o neno-rociul Bogdan la un ospăt, la care a fost chemat și notarul Lazar. Când își petreceau nuntașii mai bine Simion Bogdan s'a sfădit cu un ficio și a început să-l bată. Notarul și cu ceilalți nuntași au sărit în ajutor fiziorului și l-au scos pe Bogdan afară. Acestea a eșit plin de mânie, s'a dus acasă de și-a luat baioneta și apoi s'a întors între nuntași. După cum au spus toți aceia, cari au fost de față, el s'a prins de notariu, ca să-l atâte. Notariu i-a spus, să stea pe pace, că de nu îl trimite iarăși la cătane, cum l-a mai trimis odată. Atunci Bogdan s'a aruncat asupra lui și l-a străpuns cu baioneta de trei ori, aşa că notarul peste câteva minute a și murit. Ucigașul nu i-a părut rău de fapta să aici după ce a fost prins de jandarmi. Din punct de căutări să se răzbune asupra notarului, care l-a trimis la cătane deși era scutit. Fiind soldat îl va judeca judecătoria militară din Timișoara.

Toată lumea a arătat o adâncă părere de rău față de notariul Lazar, care a lăsat după sine o soție nemângăiată. Prietenul nostru, dl C. Lazar jelește în răposatul pe fratele său.

Contele Tisza și partidul național. Vorbind despre chestia naționalităților din Ungaria, contele Tisza s'a rostit și despre pricina care l-a îndemnat să pertraceze cu partidul național român, acum patru ani. „El a spus, că n'a recunoscut nici odată partidul național român în acel înțeles, ca deputații naționaliști să fie aleși în comisiile parlamentului. Faptul acesta s'a întâmplat abia, când și deputatul Mihali a fostales în comisia pentru votul universal. Dar ar fi fost o prostie să nu recunoști că este un astfel de partid. Dacă a spus și membrilor din comitet, cu cari a pertractat, că nu-i recunoaște ca reprezentanți chiamați ai poporului românesc. De aceea și per tractat cu ei, ca să-i încerce de a-i scoate din politică, iar întâia sa de căpetenie a fost să stângă partidul național român.

Scăzământ în prețul nutrețului. Ministrul de agricultură a făcut un scăzământ cu privire la prețul nutrețului, hotărând vânzarea și cumpărarea așa precum urmează:

pro 100 Kg. fân nepresat 36 K. presat 42 Kor.; paie primăvaratică nepresate 24 Kor. presate 30 Kor.; paie de toamnă nepresate 18 Kor. presate 24 Kor.; pleavă 26 Kor.; cocieni de cuceruz, cotoare de matură de paie și trestie 20 Kor.

Repaosul duminecal în măcelării. O ordinație a ministrului de comerț ungar, oprește, ca muncitorii angajați (întrebuințați) în măcelării, să fie siliți la lucru, adecum vânzarea și împărțirea marfei sau a ține măcelăriile sau locurile deschise dumineca, nici chiar atunci când stăpânul ar lucra singur, fără de ajutorul unui personal. Ordinația aceasta intră în putere la 3 Martie. Totodată este oprită dumineca vânzare de carne (bou, porc, oaie, capră și cal), mai departe carne de sălbăticină, pește și pasări în viață, proaspătă, tăiată sau în formă de conserve (afumată și sărată).

Fostul ministru Tisza și România. Conte Tisza a ținut în zilele trecute o cu-vântare cu prilegiul adunării comisiei (comitetului) pentru înfăptuirea legei nouă despre dreptul de alegător și a grăit despre Români în chipul acesta:

— N-am recunoscut nici odată partidul naționalităților, și nici nu le-am dat locuri în comitatele parlamentare. Numai acum a fost ales pentru întâia oară un membru al partidului național român în comisia parlamentară. (Adecum pe dl Mihali, care văzând însă că glasul nu-i va fi ascultat și-a dat multămită). Dar ar fi și o politică de struț (struțul, această pasare mare și scumpă când e urmărită de vrăjmași și vede că nu-i scăpare își vâră capul în cîte o tușă și crede că aşa va scăpa de prindere) de a nu se lăsa la cunoștință viața partidului naționalităților. De repetate ori am declarat membrilor comitetului național român, că nu-i țin ca împuñericii chiamați ai poporului român. Dar am intrat în legătură cu ei pentru că am voit să încerc să scot partea națională din politică. Am voit să ajung la aceea, ca partidele naționalităților să înceteze să mai fie. Aprob declarația ministrului de justiție, că trădătorilor de patrie trebuie să li se arate puninul aprig, iar firilor patriotice din șirurile naționalităților — iubire frătească.

Bombardări din baloane și aeroplane. În timpul din urmă, multe gazete au adus știri despre groaznicile bombardări săvârșite de Germani cu aeroplani ori balonul, asupra orașelor Londra, Paris, Neapol (în Italia) și altele. Multe vieții omenești au fost nimicite cu aceste prilegiuri, și mari pagube s'a înfăptuit. Acum nici Italienii nu se mai simt siguri în țara lor, după ce un balon nemțesc a aruncat bombe grozave asupra Neapolului, oraș așezat tare în lăuntrul țării. Pentru răzbunare Englezii au asvârlit asemenea granate asupra unui oraș german numit Coblenz. Iată cum s'a întâmplat lucrul: în zilele trecute, scriu englezii, am interprins o nouă călătorie cu aeroplaniul în Germania. Cu prilejul acesta am atăcat fabricile, gara și marginile orașului Coblenz dela îmbucătura râului Mosel în Rin. În tot locul am înfăptuit mari explozii, dar mai cu seamă o bombă ce-a căzut în partea de apus a orașului și pricinuit mari stricări. După ce ne-am luptat cu aeroplanele dușmane, ne-a reușit să ne întoarcem sănătoși îndărăt... E grozav, zicem și noi cei dela gazetă, că omenirea își întrebuițează mintea și însușirile alese, pentru fapte drăcești, pe cari nici fiarele nu culează a le face.

Asentare nouă a celor născuți din 1894—1899. Cei obligați (indatorați la gloate din anii 1894 până la 1899, sunt chemați la o nouă asentare. Anunțarea (meldeluirea) trebuie să se facă între 18 și 23 Martie, la oficiul comunal (primăria) din locul de unde se ține tot omul. Asentarea se va întâmpla în 11 Aprilie.

Prelungirea condeiului (urlaubului) pentru ostași. Pentru de a nu se întâmpla neînțelegeri în privința aceasta, ministrul de răsboiu aduce la cunoștință, că condeiul prelungit (urlaubul) dat ostașilor pe timp de 14 zile, are preț (valoare) numai pentru acele cătane, al căror condeiu s'a isprăvit în 10 Martie sau în altă zi mai înainte. Pentru aceia dintre ostași, cărora li se sfărșește după 10 Martie, ordinațunea aceasta nu are putere.

Germanele și ofițerii dușmanului. O gazetă germană din Frankfurt, scrie următoarele: De multe ori femeile din orașul nostru au încercat să se pună în legătură cu ofițerii prisonieri ai dușmanilor noștri, și le-au aruncat feluri de lucruri. Dar deoarece paza este foarte strictă, toate încercările au fost oprite, și vinovatele care fac parte din toate păturile locuitorilor orașului și de toate vărstele, au fost iscodite și date pe față. Până acum poliția nu a făcut altceva, decât a dat aspre porunci de oprire împotriva acestui fapt, deoarece socotea că pricina lui nu poate fi alta, decât o neînfrânată dorință după nouă și curiositatea (pofta de-a ști toate) femeilor. Pe viitor însă, vor fi aplicate (date) cele mai aspre pedepse și înfiereți în fața lumiei, pentru toate acele ființe, care sunt așa de nerușinante încât fac ochi dulci vrăjmașilor noștri, până când pe câmpul de luptă se varsă atâtă sânge nemțesc pentru apărarea împotriva poftei de răsbunare și de căstig a acelorași dușmani.

• Intâmplarea aceasta cetindu-o, ne vin în minte și multele vești urâte ce ne sosesc la redacție de pe satele noastre, unde, femeile ostașilor români, fac ochi dulci, ce-i drept nu dușmanilor, dar rup sfîrșenia legăturei de căsătorie încheiată în fața altarului, viețind în concubinaj și prietenie cu ființe care și-au uitat de sine și de mult li s'a tocit simțul de cinste! Este greu să dăm pe față aceste nume, ce ni s'a trimis spre publicare, ca să le afle lumea întreagă păcatul. Nu se cuvine ca până când bărbații greu încercați în ploaia gloanțelor își împlinesc datorință, femeile să schimbe cinstea pe rușine! În caz de lipsă însă ne vom vedea și noi siliți, să luăm aspre măsuri pentru vindecarea urâtei boale, ce-a început să ne bântue.

Moaștele sfântului Dumitru din București. Ziarul „Az Est” aduce știrea, că într-o noapte furtunoasă din luna Februarie, niște făptuitori lipsiți de Dumnezeu au furat sacerdii de argint cu moaștele Sfântului Dumitru, care se păstra în biserică sfintei mitropolii din București. Indată s'a pornit cercetare și s'a constatat că sacerdii furat a fost transportat pe un automobil. Autoritățile germane din București au trimis pe urma făptuitorilor jandarmi germani, care a doua zi au și găsit sacerdii cu moaștele sfântului. Se spune că sacerdii a fost adus la locul lui cu mari ceremonii. Însuși mareșalul german Mackensen, împreună cu statul major, au ieșit la marginea orașului întru întâmpinarea sacerdiori, pe care l'a însoțit apoi până la biserică sfintei mitropolii. Locuitorii Bucu-

reștilor au mers în procesiune pe urma sacerdorului și la toate bisericile s'a tras clopotul în tot decursul procesiunii. Mareșalul Mackensen prin purtarea lui plină de respect față de credințele poporului, a căștigat inițiale publicului bucureștean.

Nu se spune, cine au fost făptuitorii furtului; se spune numai atâtă, că și bulgarii au mare cinste față de Sfântul Dumitru.

Un mare canal (râu) dela marea baltică și până la marea neagră. Precum se vestește, magistratul orașului nemțesc Lübeck a ținut sfat cu bancherii (bogătanii) orașului Riga, pentru lucrarea planului de-a se săpa un canal (râu) de-o însamnătate ne mai pomenită până astăzi. Este vorba să se lege două mari unea de alta, cea nemțescă cu marea neagră, pentru înlesnirea circulației (umblării) vapoarelor, și anume dela Riga până la Cherson. Râul acesta ar scurta drumul pe care-l face petroleul dela Batum în Asia mică și până la Hamburg, cu 3000 de km. Toți oamenii mai însamnați ai Germaniei, primesc cu plăcere vestea aceasta așa încât sunt mari nădejdi de-a vedea înfăptuită și minunea asta.

Cum merg treburile în orașul New-York? Darea de seamă (statistica) mai nouă asupra orașului american New-York, spune următoarele: Biserici se află în New-York 1600, teatre 250, spitale 102 cu 21,800 de paturi, 192 de parcuri (grădini de plimbă pentru ori și cine), și 1500 de hoteluri. Școlile sunt cercetate de 800,000 de elevi, încă propun (învață) 20,000 de învățători. Linile ferate pe teritorul (cuprinsul orașului) New-York, au o întindere de 70,000 km. Numărul mijlociu al călătorilor, care sosesc zi de zi în orașul acesta se ridică la 300,000. Tot la câte 30 de minute ($\frac{1}{2}$ cias) se înfințează câte o nouă prăvălie. Mai departe s'a socotit că în toată clipa (secunda) sosește în New-York câte 4 străini din altă țară, iar în anul 1913 se dedea jos din vapoare câte un emigrant (om ce și părăsește locul și merge în altă țară) tot la 47 de secunde. Tot la 5 secunde sosește câte un tren, la fiecare 10 minute este câte cineva arestat (închis), tot la 16 minute se naște câte cineva, la tot a 27 minută moare o ființă omenească, la câte o jumătate de cias se mărită ori se însoară un fecior ori o fată, la câte 2 ciasuri se începe zidirea unei case nouă, tot la câte 3 ciasuri izbucnește câte un foc, tot la câte 2 ciasuri se întâmplă câte o nenorocire cu sfârșit de moarte. Tot la câte 8 ciasuri (semn bun) se întâmplă câte o despărțire de căsătorie (divort). Un lucru, bineînțeles nu ne spune statistică, și anume cum la câte minute nebunește câte cineva...

Tinuturile cucerite de puterile centrale. Până ce nu s'a început încă înaintarea trupelor înfrânte ale puterilor centrale acum mai pe urmă în Rusia, țările acestea aveau cucerite cu totul 600.000 de km. pătrăți. Pentru ca să fie stăpână și antanta pe o așezare largime de pământ cucerit, ar fi trebuit să cuprindă întreagă Germania, și pe lângă aceasta niște limbi de pământ cam de mărimea Belgiei și a Holladei. Cifra aceasta mare de pământ căștigat cu armele, ne dovedește reușita minunată a puterii de cuprindere a țărilor aliate: Germania, Austro-Ungaria, Bulgaria și Turcia.

Salonul de pălării HANNA ADLEFF

Sibiu, Honterusgasse Nr. 8.

Am adus, alese fiind de mine, cele mai frumoase, elegante și mai nouă

Modele originale Vieneze de pălării

și învit pe stimatele Doame cu toată onoare să binevoiască a mă cerceta pentru vedere și alegere.

2-3

Avis!

,ECONOMUL“ institut de credit și economii în Cluj.

Filiale: Murăș-Ludoș și Aiud.

Affiliate 7 reunioni de credit Raiffeisen.

Capital: Un milion coroane.

Reserve: Patru sute de mii coroane.

Depuneri: Trei milioane.

Face tot felul de afaceri de bancă. Primește depuneri cu etalon favorabil și cu procent urcat pentru biserici și alte așezămintă culturale. Împrumută pe cambii, hipotecă și lombard.

Vinde și cumpără efecte căutate la bursele din Budapesta, Viena și Praga și mijlocește transacțiuni în legătură.

Mijlocește vânzarea și cumpărarea de mașini agricole.

Ajută la întemeierea reuniunilor de credit și agricole sătești.

Susține: Masa studenților universitari, Ambulanța Petran pentru țărani bolnavi, are Birou: „Sfat de drept gratuit pentru țărani“ și „Un orfelinat de fete, victime ale răsboiului.

2

AVIZ.

In cursul lunei Martie c. — ținând cont de progresul timpului — reapare la Cluj — lunar — sub direcția unui comitet recrutat dintre scriitorii noștri de valoare

„Orientul Român“

revistă politică, socială și economică.

Abonamentul pe un an Cor. 36 — pe $\frac{1}{2}$ an Cor. 18 — iar numerii singuratici să vor vinde cu Cor. 3 — și se pot comanda separat.

Abonamentele rugăm a se trimite la administratorul revistei: dl Traian Roman, Cluj—Kolozsvár Báthori ú. 1 sz.

1-1

De Vânzare.

Cepșoară „Arpăsică“ se află de vânzare. A se întreba în strada Cisnădiei Nr. 30. Pentru nețugosori cu preț convenabil.

1-3

Publicație

Societatea „Consortium“

din Királyhalma (Nagyküküllő)

aducem la cunoștință că în 1918 April
8 st. n. își ține:

Adunarea gen. de primăvară
și prin aceasta își concheamă și membrii.

Obiectele:

1. Modificarea statutelor, revizuirea
rajiocinelor, alegerea comitetului, a funcțio-
narilor și propunerii.

Királyhalma, în 6/III 1918.

2-2 Direcțiunea societății.

Anunț de căsătorie.

Sunt o fată intelligentă, de 29 ani,
din familie bună. În lipsă de cunoștință
caut pe această cale cunoștință unui func-
ționar român. Poate fi văduv chiar și
copii se aibă. Zestre nu am, dar sunt
o fată serioasă și econoamă bună. Do-
ritorii sunt rugați să se adresa la redacția
Gazeta Poporului sub numele de Viorica.
1-3

Prăvălie românească de galanterie

I. Gruia

Sibiu, Burgerg. (Str. Ocnei) 6

recomandă Onor. public românesc pră-
vălia sa de galanterie, jucările și mă-
runțișuri.

Vânzare en gros și en detai.

Mare assortiment în oglinzi de diferite
mărimi, portofele (bughelare), bri-
cege, broșe, mărgele, inele, tabacheri,
port-vizite etc. etc.

Mare depozit de hârtie de scris în toate
mărimile și culorile, precum și bogată ale-
gere în hârtii decorative pentru dulapuri.

Rame de fotografii în
diferite forme și mărimi!

Toate mărfurile se vând cu prețuri
curente la

prăvălia universală

I. GRUIA

Sibiu—Nagyszeben, Str. Ocnei Nr. 6

Pictură bisericească și portrete

Aduc la cunoștință On. Public, că după un timp lung și greu întor-
cându-mă iarăș în mijlocul familiei, primesc în lucrare orice **pictură**
în oleu, în special **bisericească**: iconostase, icoane în orice
mărimi, cruci, reparaturi a tot felul de icoane și înnoiri de iconostase.

După fotografii bune lucrez portrete până la mărimea
naturală în creion (Conffe) și în oleu.

: Pentru lucrurile mele posed numeroase atestate de mulțumire :

Cerând sprijinul Onoratului Public românesc, semnez cu stimă:

Nicolae Baciu, pictor

Agârbiciu-Szászegerbegy (Nagyküküllő megye).

Anunț de căsătorie.

Un tânăr în vîrstă de 24 de ani pan-
tofar care a învățat meseria în București
scutit de serviciul militar, dorește căsătorie
cu o domnișoară sinceră și cu ceva avere
La dorință să se alăture și fotografia.

Cei interesați să se adreseaze la acest
ziar, sub numele „Pomul verde“.

Pentru răspuns să se pună și mărci
postale.

2-3

Un județ țăran harnic.

De pe lângă Arad, în etate de 21 de
ani cu o avere în pământ **de peste**
100 mii cor. caută o fată țărancă în
etate **până la 21 ani** cu o avere de
cel puțin **50—60 mii cor.** harnică, din
părinți buni. Oferte și fotografia să se
trimeată la Adm. Gazeta Poporului sub
numele **Tânărul**. 1-3

Se caută spre cumpărare:

100—150 Oi de prăsilă, care vor
să fete în primăvară.

1 Păreche de hamuri de trăsură
(Nemțești). 3-5

1 Car în stare bună, tare, pentru 2
cai, fabricație din Sibiu sau jur.

1 jiț de piele cu federe (arcuri).

Adresa la administrația foii „Gazeta
Poporului“ sub deviza „Moșie.“

Cumpărați și cetiți

Calendarul de buzunar

pe anul 1918.

Scos de Tip. „Poporul Român“ din
Budapesta.

Cel mai elegant și mai drăguț ca-
lendar apărut anul acesta, de folos
pentru soldați, economi, tineri, studenți,
preoți, învățători, cuprinzând un bogat
material literar, poezii din răsboi, po-
vești, nuvele, îndrumări, măsuri și legi
noui, despre ajutorul de stat, despre
scumpirea biletelor de tren, despre
nouile ordinații date de guvern în
chestia bucătelor, creșterei porcilor,
cari soldați pot fi retrăși de pe front,
sosirea trenurilor, căți alegători ro-
mâni vor fi în Ardeal. Apoi povestiri
de toată frumusețea: „Prescurile Pa-
lagieie“, de d. Septimiu Popa; „Inelul
tiganului“; Poezii: „Viața“; „Mi-e
frate“. „S-a dus a mea mândruță.“
Sfaturi practice pentru economi și sol-
dați. Multe chipuri. Prețul numai
1 cor. 30 cu porto cù tot.

Comandați căt de iute, altfel se
vând toate, — la „Poporul Român“,
Budapesta, VII., Ilka-utca 36. 4-10

Abonați „GAZETA POPORULUI“!

foaie politică și culturală întocmită cu deosebire pentru trebuințele țăranului român dela noi.

Abonamentul costă:

Pe un an	15 eor.
Pe o jumătate de an	7 eor. 50 fil.
Pe 3 luni	4 eor.

Prețul unui număr 30 fil.

Săteni și ostași abonați
„GAZETA POPORULUI“!

Administrația: Rosenanger Nr. 14
(Strada Peștilor)